

arbeid ten gevolge van zijn verzaak. In 1826 logeerde W. H. Suringar eenigen tijd te Rotterdam.

„Het doet mij genoeg te vernemen, dat gij wel zijt thuis gekomen en alles in order bevonden hebt. Mijne vrouw was bitter boos op U, dat gij vertrokken zijt zonder afscheid van haar te komen nemen. Ik heb het verdedigd door te zeggen dat gij een Vries zijt. Daarop heeft zij mij vrijheid gegeven U ook harentwegen te groeten. Leef gelukkig!” (24 Juli 1826).

Op het eind van 1826 of in het begin van 1827 maakten zij samen een handelsreis door Brabant, waarop Tollens in den volgenden brief doelt: „Waarde vriend Suringar! Hiernevens de Antwerpsche laarzen. Ik hoop dat ze U niet wringen zullen, want ofschoon het bekende spreekwoord alleen van schoenen gewaagt, hou ik wringende laarzen voor even ongemakkelijk.

Ik denk nog altijd met genoeg aan ons reisje terug, en onze wederzijdsche nadere aansluiting doet mij innig goed. Indien ik U zoo weinig tegengevallen ben als gij mij, dan is de band der vriendschap vaster tusschen ons toegeknoopt. . .

. . . Hiernevens 1 vat loodwit, zoo mooi dat het U spijten zal één vat te hebben geschreven. Ik denk dat gij spoedig om de weêrgade schrijven zult. Hierbij tevens eenige monsters tot zeer modique prijzen. Zie eens of daarbij niets van Uwe gading is. Ik kan U even goed en civiel bedienen als de Amsterdammers. Het Vriesch groen kort op, ja, maar langzaam! Mijn voorraad was te groot. Wees zeker dat ik van niemand een pond zal koopen dan van U. Er liggen nu nog maar 5 vaten van ca. 250 pond ieder. Verleden jaar, om dezen tijd, lagen er toch bijna eens zooveel. —

Russink ¹⁾ betreft spoedig een paleis dat hij gekocht heeft . . . Ik geloof niet dat het een deugd in mij is als ik nogtans eenig spijt gevoel dat hij zijnen stand, den mijnen, en die van al zijne vrienden zoo ongemeen ontwast. Equipages, liverrijen, paleizen en buitenplaatsen gun ik mijnen beste vrienden het minst . . . Maar zijn hart zal niet veranderen; laat hem zich dan met die snuisterijen vermaken. God geve dat het hem goed ga; ik gun hem niets dan zegen”. (3 April 1827).

1) Evenals Tollens verhandelaar.